Zrážacie titrácie

- ich základom sú zrážacie reakcie s rýchlym a kvantitatívnym priebehom
- 2 základné typy:
  - o argentometria (AgNO₃)
  - mekurimetria (Hg(NO₃)₂)
- priebeh:
  - $\circ \quad NaCl + AgNO_3 \rightarrow AgCl + NaNO_3$
  - o na začiatku
    - v roztoku len NaCl
    - $pCl = -\log c_0$
  - o pred ekvivalentným bodom
    - v roztoku:
      - NaCl, NaNO₃
    - $pCl = -\log c_{Cl}$
    - $c_{Cl^-} = \frac{c_0.V_0 (c.V)_{Ag}}{V_0 + V_{Ag}}$
  - v ekvivalentnom bode
    - v roztoku:
      - NaNO₃
      - ⊗AgCl (už nezanedbávame)
    - $[Ag^+] = [Cl^-]$
    - $K_S = [Ag^+][Cl^-]$
    - $[Cl^-] = \sqrt{K_S}$
  - za ekvivalentným bodom
    - v roztoku:
      - NaNO₃, AgNO₃
      - ⊗AgCl
    - - $\bullet \quad c_{Ag} = \frac{(c.V)_{Ag} c_0.V_0}{V_0 + V_{Ag}}$
- indikácia:
  - Mohrova metóda
    - indikátor vytvorí málo rozpustnú zrazeninu s nadbytkom činidla
    - využíva sa prídavok K₂CrO₄, ktorý s iónmi Ag⁺ vytvára červenohnedú zrazeninu (pH = 6 – 10)
      - $K_2CrO_4 + 2AgNO_3 \rightarrow Ag_2CrO_4 + 2KNO_3$
    - stanovenie chloridov, bromidov
  - o Fajansova metóda
    - využívajú sa tu adsorpčné indikátory
      - fluoresceín (Cl⁻, Br⁻, l⁻, SCN⁻)
      - eozín (Br⁻, I⁻, SCN⁻)
    - indikátory sa naadsorbujú na povrch zrazeniny, čím dôjde k zmene sfarbenia roztoku

- Volhardova metóda
  - pri spätnej titrácii
  - pridá sa nadbytok titračného činidla, ktorý sa spätne titruje KSCN
    - $Ag^+ + KSCN \rightarrow AgSCN + K^+$
  - na indikáciu ekvivalentného bodu sa používa železitá soľ (najčastejšie NH₄Fe(SO₄)₂)
    - s nadbytkom KSCN vytvára červený komplex Fe[Fe(SCN)₆]

$$\circ$$
 6SCN⁻ + Fe³⁺ $\to$ [Fe(SCN)₆]³⁻

- Gay-Lussacova zákalová metóda
  - ak nad zrazeninou po prídavku činidla nevzniká zákal, sústava dosiahla ekvivalentný bod

Argentometria

- založená na vzniku málo rozpustných strieborných solí
  - $\circ \quad Ag^+ + X^- \to AgX$

$$X = CI, Br, I, SCN$$

- odmerné činidlo:
  - o AgNO₃ (pri priamej)
  - NH₄SCN/KSCN (pri spätnej)
- štandarizácia
  - o základná látka
    - NaCl, KCl štandardizácia AgNO₃ podľa Mohra
    - NH₄SCN (nie je základná látka) podľa Volharda
- využitie:
  - stanovenie striebra podľa Volharda
  - o stanovenie halogenidov podľa Volharda (aj fosforečnany, jodičnany, arzeničnany)ň

Merkurimetria

• $Hg^{2+} + 2X^- \rightarrow HgX_2$

$$X = CI, Br, I, SCN, CN$$

- odmerné činidlo:
  - $\circ$ Hg(NO₃)₂, Hg(ClO₄)₂
- indikátor:
  - Na[Fe(CN)₅NO]
- využitie:
  - stanovenie X⁻
  - o stanovenie Hg²⁺

Komplexotvorné titrácie

- princíp spočíva vo vzniku málo disociovaných komplexov
- ako odmerné činidlo sa používajú komplexóny (chelatóny)
  - KI − kys. nitrilo 3-octová N(CH₂COOH)₃
  - o KII EDTA (kys. etyléndiammintetraoctová) 6 donorový ligand
  - o KIII disodná soľ EDTA
- KIII vo vodných roztokoch disociuje podľa rovnice:
  - $\circ Na_2H_2Y \rightleftharpoons 2Na^+ + H_2Y^{2-}$
- vznik komplexov s kovmi:
  - $0 M^{2+} + H_2 Y^{2-} \rightarrow M Y^{2-} + 2H^+$

- $\circ M^{3+} + H_2 Y^{2-} \rightarrow M Y^- + 2 H^+$
- $M^{4+} + H_2 Y^{2-} \rightarrow MY + 2H^+$
- jeden mól kovu reaguje vždy s jedným mólom KIII bez ohľadu na mocenstvo kovu
  - jednotkový stechiometrický pomer
- pre stabilitu komplexov je dôležité pH, preto sa reakcie uskutočňujú v prostredí tlmivých roztokov
  - $M + L \rightarrow ML$ M voľný kovový ión, L ligand, ML komplex 0
    - $\beta = \frac{[ML]}{[M][L]}$ (konštanta stability)
  - koncentrácia voľných kovových iónov:
    - $pM = -\log M$
- titračná krivka
  - $\circ$ pM = f(V)
  - o roztok c₀, V₀
  - titračné činidlo c_L, V_L
- priebeh:
  - na začiatku 0
    - v roztoku len M
    - $pM = -\log c_0$
  - pred ekvivalentným bodom
    - v roztoku M a ML (disociáciu komplexu zanedbávame)
    - $[M] = \frac{c_0 \cdot V_0 (c \cdot V)_L}{V_0 + V_L}$
  - v ekvivalentnom bode
    - v roztoku ML všetok kov je zrážaný do komplexu (disociáciu komplexu nemôžeme zanedbať)
    - $c_0.V_0 = c_L.V_L \quad [M] = [L]$

    - $\bullet \quad \beta = \frac{[ML]}{[M]^2} \quad \Rightarrow \quad [M] = \sqrt{\frac{[ML]}{\beta}}$
    - $pM = -\log[M] = \frac{1}{2}(\log\beta \log[ML])$
  - za ekvivalentným bodom
    - v roztoku ML a L

    - - $(c_M = [M] + [ML])$ a dosadenie zo vzťahu pre β)
- indikácia:
  - objektívna
    - potenciometricky, konduktometricky
  - subjektívna
    - metalochrómne indikátory
      - pridávajú sa v tuhej fáze (v malom množstve) priamo do roztoku
        - ich vodné roztoky sa nepoužívajú, lebo v nich polymerizujú
      - tvoria farebné komplexy s kovovým iónmi

- βind < β(KIII) t.j. v ekvivalentnom bode sú všetky katióny kovu viazané do pevnejšieho komplexu s chelatónom, čo sa prejaví zmenou sfarbenia roztoku
- napr. murexid (červenofialové → modrofialové, pH = 6),
  eriochrómčerň T, pyrokatechínová violeť

• štandardizácia:

o základné látky: CaCl₂, MgSO₄.7H₂O

• spôsoby titrácie:

- o priama (priamo KIII)
- o **nepriama** (nadbytok KIII titrovaný ⊙ MgSO₄)
- o vytláčacia
  - využíva vznik slabého komplexu horčíka s KIII, ktorý je pri titrácii v komplexe nahradený (vytlačený) stanovovaným iónom kovu

• využitie:

- o stanovenie kovov: Mg, Ca, Cu, Ni, Pb
- stanovenie celkovej tvrdosti vody
  - vyjadruje sa v stupňoch (nemecké, francúzske, anglické)
  - obsah horčíka a vápnika

Spracovanie výsledkov meraní

- chyby meraní môžu byť:
  - náhodné
    - spôsobujú odlišnosť výsledkov opakovaných meraní
    - nemožno ich odstrániť
    - ich veľkosť charakterizuje presnosť meraní
      - súhlas nájdenej hodnoty so skutočnou hodnotou
  - systematické
    - zapríčinené chybou meracích postupov, zlyhaním prístroja, nesprávnym výberom metódy, chybou pracovníka
    - ich veľkosť charakterizuje **správnosť** meraní
      - rozdiely medzi jednotlivými nameranými výsledkami
- výsledky meraní teda môžu byť:

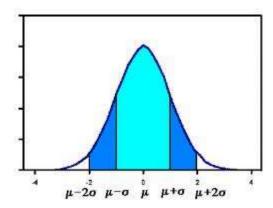
	správne	nesprávne
presné	μ	μ ••••
nepresné	μ	μ

- <u>veľkosť chyby sa vyjadruje vo forme:</u>
  - o absolútna chyba
    - $d = |x_i \mu|$ kde x_i nameraná hodnota, μ skutočná hodnota
  - o relatívna chyba

$$r = \frac{100d}{\mu} \%$$

rozdelenie výsledkov

- pravdepodobnosť výskytu výsledkov s určitou hodnotou je daná distribučnou funkciou alebo funkciou rozdelenia pravdepodobnosti
- najčastejšie sa jedná o normálne rozdelenie, ktoré je reprezentované Gaussovou krivkou:

- μ stredná hodnota
- σ smerodajná odchýlka
- o najvhodnejším odhadom strednej hodnoty je **aritmetický priemer** $\overline{x}$

- niekedy je vhodnejšie použiť robustný odhad medián
  - hodnota rozdeľujúca podľa veľkosti usporiadaný súbor na 2 rovnaké časti
- o odhadom smerodajnej odchýlky je **výberová smerodajná odchýlka** s

$$s^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (\bar{x} - x_i)^2$$

- lacktriangle často sa udáva ako relatívna hodnota: $s_r=rac{s}{ar{x}}$
- robustným odhadom s² je *variačné rozpätie*

•
$$R = x_{max} - x_{min}$$

spracovanie analytických výsledkov

- $\circ$ z nameraných výsledkov určiť $ar{x}$ a s
- o testovanie extrémnych hodnôt Grubbsov test (95%)
- o výpočet intervalu spoľahlivosti, v ktorom leží skutočná hodnota:

•
$$\mu_{D,H} = \bar{x} \pm t_{\frac{1+\gamma}{2}}(n-1)\frac{s}{\sqrt{n}}$$

• $t_{\frac{1+\gamma}{2}}$ - kvantil Studentovho rozdelenia o n-1 stupňoch voľnosti

• nepriame metódy

- všetky metódy, ktoré využívajú kalibračnú závislosť
  - koncentrácia (resp. hmotnosť) sa zisťuje prostredníctvom meranej fyzikálnej veličiny
- závislosť:
  - regresívna
    - ak je známa hodnota nezávisle premennej a hodnoty závisle premennej sa určia experimentálne
  - korelácia
    - ak hodnoty oboch premenných sú určené experimentálne